

мисльта за измѣна да е свѣтѣнала въ очи тѣ му и да е исплувала на устни ти му, който и да бѣде той, ште падне мъртавъ подъ ударити на първий, който го усѣти...

Всички.

Измѣнникъ тѣ съ зачеваніе то на прѣдателство то си произнася и своята прѣсѣда! . . .

Балкански.

Ни измѣната, ни тъмница та, ни смъртьта не ште могатъ тури въ опасностъ велико то дѣло! . . . Единъ отъ насъ бѣ останалъ, и той ште има срѣдце да издигне прѣпорѣцъ тѣ на отмъщение то и да поведе на бора народъ тѣ! . . . Нека се закълнеме!

Всички.

Заклеваме се!

Балкански, (правъ).

Братия, отъ тая минута охканія та издъхватъ на устни ти на отечество то. Прошедше то се заличава отъ помрачено то му отъ злочестини ти чело. То издига глава та си прѣзъ въспоминания та на робство то и на лице то му трепеть отъ радостъ посрѣшта клетва та ни . . . Срешта та ни на петнайсетий вечеръ та ште бѣде на манастиръ тѣ св. Богородица. Камбана та на съборна та църква, нѣма прѣзъ робство то, ште удари за пръвъ пътъ за да възвѣсти на народъ тѣ неговий край и часъ тѣ на вдиганіе то . . . (*Проштвава се съ съзаклетници ти*). Раздѣляме се робіе. Слѣдъ десетъ деня ште се срещнемъ свободни! . . .

(*Съзаклетници ти излизатъ*).

ЯВЛЕНИЕ VI.

Балкански, Марковъ.

Марковъ, (говори тихо на ухо то на Балкански).

Балкански.

Марковъ!

Марковъ.

Негодование е въ гласъ тѣ ти и гнѣвъ въ очитѣ ти!